

DECIZIA-CADRU 2008/978/JAI A CONSILIULUI

din 18 decembrie 2008

**privind mandatul european de obținere a probelor în scopul obținerii de obiecte, documente și date
în vederea utilizării acestora în cadrul procedurilor în materie penală**

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind Uniunea Europeană, în special articolul 31 și articolul 34 alineatul (2) litera (b),

având în vedere propunerea Comisiei,

având în vedere avizul Parlamentului European ⁽¹⁾,

întrucât:

(1) Uniunea Europeană și-a stabilit obiectivul de a menține și dezvolta un spațiu de libertate, de securitate și de justiție. Conform Concluziilor Consiliului European întrunit la Tampere, la 15-16 octombrie 1999, în special punctul 33, principiul recunoașterii reciproce ar trebui să devină piatra de temelie a cooperării judiciare în cadrul Uniunii, atât în materie civilă, cât și în materie penală.

(2) La 29 noiembrie 2000, Consiliul, în conformitate cu Concluziile de la Tampere, a adoptat un program de măsuri pentru punerea în aplicare a principiului recunoașterii reciproce în materie penală ⁽²⁾. Prezenta decizie-cadru este necesară pentru realizarea măsurilor 5 și 6 din cadrul programului respectiv, care se referă la recunoașterea reciprocă a mandatelor pentru obținerea probelor.

(3) Punctul 3.3.1 din Programul de la Haga ⁽³⁾, inclus în Concluziile Consiliului European din 4-5 noiembrie 2004, subliniază importanța finalizării programului global de măsuri pentru punerea în aplicare a principiului recunoașterii reciproce în materie penală și evidențiază drept o chestiune prioritară introducerea mandatului european de obținere a probelor (MEP).

(4) Decizia-cadru 2002/584/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre ⁽⁴⁾ a reprezentat prima măsură concretă de punere în aplicare a principiului recunoașterii reciproce în domeniul dreptului penal.

(5) Decizia-cadru 2003/577/JAI a Consiliului din 22 iulie 2003 privind executarea, în cadrul Uniunii Europene, a ordinelor de înghețare a bunurilor sau a probelor ⁽⁵⁾ abordează necesitatea recunoașterii reciproce imediate a ordinelor pentru a preveni distrugerea, transformarea, mutarea, transferul sau eliminarea probelor. Cu toate acestea, aceasta se referă numai la o parte a spectrului cooperării judiciare în materie penală în ceea ce privește probele, iar transferul ulterior al probelor este lăsat la latitudinea procedurilor de asistență reciprocă.

(6) Prin urmare, este necesar să se îmbunătățească mai mult cooperarea judiciară prin aplicarea principiului recunoașterii reciproce la hotărârile judecătorești, sub forma unui MEP, în scopul obținerii de obiecte, documente și date în vederea utilizării acestora în cadrul procedurilor în materie penală.

(7) MEP poate fi utilizat pentru obținerea oricăror obiecte, documente și date în vederea utilizării acestora în cadrul procedurilor în materie penală pentru care acesta a fost emis. Acestea pot cuprinde, de exemplu, obiecte, documente sau date provenite de la un terț, provenite în urma unei percheziții, inclusiv la domiciliul suspectului, date anterioare privind utilizarea oricăror servicii inclusiv tranzacții financiare, declarații, interogatorii și audieri sub forma înregistrărilor arhivate și alte documente, inclusiv rezultatele unor tehnici speciale de investigație.

(8) Principiul recunoașterii reciproce se bazează pe existența unui nivel ridicat de încredere între statele membre. Pentru a promova această încredere, prezenta decizie-cadru ar trebui să cuprindă garanții importante pentru protejarea drepturilor fundamentale. Prin urmare, MEP ar trebui să fie emis numai de către judecători, instanțe judecătorești, judecători de instrucție, procurori și alte autorități judiciare, astfel cum sunt definite de către statele membre, în conformitate cu prezenta decizie-cadru.

(9) Prezenta decizie-cadru este adoptată în temeiul articolului 31 din tratat și se referă, prin urmare, la cooperarea judiciară în contextul dispoziției în cauză, având ca scop acordarea de asistență pentru strângerea probelor pentru proceduri, astfel cum sunt definite la articolul 5 din prezenta decizie-cadru. Cu toate că și alte autorități decât judecătorii, instanțele judecătorești, judecătorii de instrucție și procurorii pot avea un rol în strângerea unor asemenea probe, în conformitate cu articolul 2 litera (c) punctul (ii), prezenta decizie-cadru nu reglementează cooperarea între forțele de poliție, autoritățile vamale, de frontieră și administrative, care este reglementată de alte dispoziții ale tratatelor.

⁽¹⁾ JO C 103 E, 29.4.2004, p. 452.

⁽²⁾ JO C 12, 15.1.2001, p. 10.

⁽³⁾ JO C 53, 3.3.2005, p. 1.

⁽⁴⁾ JO L 190, 18.7.2002, p. 1.

⁽⁵⁾ JO L 196, 2.8.2003, p. 45.

- (10) Definiția termenului „percheziție sau sechestru” nu ar trebui invocată pentru aplicarea niciunui alt instrument aplicabil între statele membre, în special a Convenției Consiliului Europei din 20 aprilie 1959 privind asistența reciprocă în materie penală și a instrumentelor care o completează.
- (11) Un MEP ar trebui să fie emis numai în cazul în care obținerea obiectelor, documentelor sau datelor căutate este necesară și proporțională cu scopul procedurilor penale sau altor proceduri în cauză. De asemenea, un MEP ar trebui să fie emis numai în cazul în care obiectele, documentele sau datele în cauză ar putea fi obținute, într-un caz comparabil, în temeiul dreptului intern al statului emitent. Autoritățile emitente ar trebui să îi revină responsabilitatea de a asigura respectarea acestor condiții. Prin urmare, motivele de nerecunoaștere sau de neexecutare nu ar trebui să se refere la aceste aspecte.
- (12) Autoritatea executantă ar trebui să utilizeze mijloace cât mai puțin intruzive pentru a obține obiectele, documentele sau datele căutate.
- (13) Autoritatea executantă ar trebui să aibă obligația de a executa MEP, pentru date electronice care nu se află în statul executant, numai în limitele permise în temeiul legislației sale naționale.
- (14) În cazul în care legislația națională a statului emitent prevede acest lucru în transpunerea articolului 12, autoritatea emitentă ar trebui să poată solicita autorității executante să urmeze anumite formalități și proceduri în ceea ce privește procedurile judiciare sau administrative care ar putea facilita admisibilitatea probelor căutate admisibile în statul emitent, de exemplu aplicarea unei ștampile oficiale pe un document, prezența unui reprezentant al statului emitent sau înregistrarea momentelor și a datelor pentru a crea o serie de probe. Astfel de formalități și proceduri nu ar trebui să cuprindă măsuri coercitive.
- (15) Executarea unui MEP ar trebui să se desfășoare în conformitate cu formalitățile și procedurile indicate în mod expres de statul emitent, în cea mai mare măsură posibilă și fără a aduce atingere garanțiilor fundamentale existente în temeiul legislației naționale.
- (16) Pentru a asigura eficacitatea cooperării judiciare în materie penală, posibilitatea refuzului de a recunoaște sau de a executa MEP, precum și motivele pentru amânarea executării acestuia ar trebui limitate. În special, refuzul de a executa MEP, pe motiv că fapta pe care acesta se bazează nu constituie o infracțiune în temeiul legislației naționale a statului executant (dublă incriminare), nu ar trebui să fie posibil pentru anumite categorii de infracțiuni.
- (17) Ar trebui să fie posibil să se refuze un MEP în cazul în care recunoașterea sau executarea acestuia în statul executant ar presupune încălcarea unei imunități sau a unui privilegiu în statul în cauză. Nu există o definiție comună a ceea ce constituie o imunitate sau un privilegiu în Uniunea Europeană și, prin urmare, definiția exactă a acestor termeni este lăsată la latitudinea dreptului intern, care poate include măsuri de protecție aplicabile profesiilor medicale și juridice, însă acestea nu trebuie interpretate într-un mod care ar fi incompatibil cu obligația de eliminare a anumitor temeuri pentru refuz, prevăzută la articolul 7 din Actul Consiliului din 16 octombrie 2001 de elaborare, în conformitate cu articolul 34 din Tratatul privind Uniunea Europeană, a Protocolului la Convenția privind asistența reciprocă în materie penală între statele membre ale Uniunii Europene ⁽¹⁾.
- (18) Recunoașterea sau executarea unui MEP ar trebui să poată fi refuzată, în măsura în care executarea acestuia ar prejudicia interese naționale fundamentale în materie de securitate, ar pune în pericol sursa informației sau ar implica utilizarea unor informații clasificate cu privire la activități specifice ale serviciilor de informații. Cu toate acestea, este acceptat faptul că nu se poate invoca un astfel de temei de nerecunoaștere sau neexecutare decât în cazul și în măsura în care obiectele, documentele sau datele nu ar fi utilizate, din motivele respective, ca probe într-un caz intern similar.
- (19) Dispozițiile speciale de la articolul 13 alineatul (3), în raport cu articolul 13 alineatul (1) litera (f) punctul (i), nu aduc atingere modului și măsurii în care sunt puse în aplicare celelalte temeuri pentru refuz prevăzute la articolul 13 alineatul (1).
- (20) Este necesar să se prevadă termene, pentru a asigura o cooperare rapidă, eficace și consistentă pentru obținerea obiectelor, documentelor sau datelor în vederea utilizării acestora în cadrul procedurilor în materie penală în întreaga Uniune Europeană.
- (21) Fiecare stat membru dispune, în legislația sa, de căi de atac împotriva temeiurilor de fond care stau la baza deciziilor pentru obținerea probelor, inclusiv în ceea ce privește necesitatea și proporționalitatea deciziei, deși căile de atac respective pot varia între statele membre și pot să se aplice în diferite etape ale procedurilor.
- (22) Este necesar să se stabilească un mecanism pentru evaluarea eficacității prezentei decizii-cadru.

⁽¹⁾ JO C 326, 21.11.2001, p. 1.

- (23) Deoarece obiectivul prezentei decizii-cadru, și anume de a înlocui sistemul de asistență reciprocă în materie penală pentru obținerea obiectelor, documentelor sau datelor între state membre, nu poate fi realizat în mod satisfăcător de statele membre prin acțiune unilaterală și, prin urmare, având în vedere dimensiunea și efectele sale, poate fi mai bine realizat la nivelul Uniunii, Consiliul poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este menționat la articolul 2 din Tratatul privind Uniunea Europeană și prevăzut la articolul 5 din Tratatul de instituire a Comunității Europene. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut la acest din urmă articol, prezenta decizie-cadru nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestui obiectiv.
- (24) Datele cu caracter personal prelucrate în cadrul punerii în aplicare a prezentei decizii-cadru sunt protejate în conformitate cu instrumentele corespunzătoare, inclusiv principiile Convenției Consiliului Europei din 28 ianuarie 1981 pentru protecția persoanelor cu privire la prelucrarea automată a datelor cu caracter personal, precum și prin intermediul protecției suplimentare oferite de prezenta decizie-cadru, în conformitate cu articolul 23 din Convenția privind asistența reciprocă în materie penală între statele membre ale Uniunii Europene din 29 mai 2000 ⁽¹⁾.
- (25) MEP ar trebui să coexiste cu actualele proceduri de asistență reciprocă, însă o astfel de coexistență ar trebui să fie considerată tranzitorie până când, în conformitate cu Programul de la Haga, modalitățile de strângere a probelor care sunt excluse din domeniul de aplicare al prezentei decizii-cadru fac de asemenea obiectul unui instrument de recunoaștere reciprocă, a cărui adoptare ar oferi un regim complet de recunoaștere reciprocă prin care să se înlocuiască procedurile de asistență reciprocă.
- (26) Statele membre sunt încurajate să elaboreze, pentru ele însele și în interesul Uniunii Europene, tabele care să demonstreze în măsura posibilului corespondența dintre dispozițiile deciziei-cadru și măsurile interne de punere în aplicare și să le comunice Comisiei împreună cu textul dispozițiilor naționale de punere în aplicare a prezentei decizii-cadru.
- (27) Prezenta decizie-cadru respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute la articolul 6 din Tratatul privind Uniunea Europeană și reflectate în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, în special la capitolul VI. Nimic din prezenta decizie-cadru nu poate fi interpretat ca o interdicție de a refuza executarea unui MEP în cazul în care există motive să se considere, pe baza unor elemente obiective, că respectivul MEP a fost emis cu scopul de a urmări în justiție o persoană sau de a-i impune sancțiuni din motive legate de sex, origine

rasială sau etnică, religie, orientare sexuală, cetățenie, limbă sau opinii politice sau să se considere că respectivul MEP poate aduce atingere situației persoanei în cauză din unul dintre aceste motive.

- (28) Prezenta decizie-cadru nu împiedică niciun stat membru să aplice normele sale constituționale privind respectarea legalității, libertatea de asociere, libertatea presei și libertatea de exprimare în alte mijloace de informare în masă.
- (29) Prezenta decizie-cadru nu aduce atingere exercitării responsabilităților care revin statelor membre în ceea ce privește menținerea ordinii publice și asigurarea securității interne, în conformitate cu articolul 33 din tratat,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE-CADRU:

TITLUL I

MANDATUL EUROPEAN DE OBȚINERE A PROBELOR (MEP)

Articolul 1

Definiția MEP și obligația de executare a acestuia

- (1) MEP este o hotărâre judecătorească emisă de către o autoritate competentă dintr-un stat membru în scopul obținerii de obiecte, documente și date dintr-un alt stat membru, în vederea utilizării acestora în cadrul procedurilor menționate la articolul 5.
- (2) Statele membre execută orice MEP, pe baza principiului recunoașterii reciproce și în conformitate cu dispozițiile prezentei decizii-cadru.
- (3) Prezenta decizie-cadru nu are ca efect modificarea obligației de respectare a drepturilor fundamentale și a principiilor juridice fundamentale, astfel cum sunt consacrate la articolul 6 din tratat, și nu aduce atingere obligațiilor care revin autorităților judiciare în această privință.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentei decizii-cadru:

- (a) „stat emitent” înseamnă statul membru în care MEP a fost emis;
- (b) „stat executant” înseamnă statul membru pe al cărui teritoriu se află obiectele, documentele sau datele sau, în cazul datelor electronice, statul membru pe teritoriul căruia acestea sunt direct accesibile în temeiul legislației statului executant;
- (c) „autoritate emitentă” înseamnă:
- (i) un judecător, o instanță judecătorească, un judecător de instrucție, un procuror; sau

⁽¹⁾ JO C 197, 12.7.2000, p. 1.

- (ii) orice altă autoritate judiciară, astfel cum este definită de către statul emitent, care acționează, în cazul respectiv, în calitate de autoritate care conduce ancheta penală și care este competentă, în conformitate cu dreptul intern, să dispună obținerea de probe în cazuri transfrontaliere;
- (d) „autoritate executantă” înseamnă o autoritate care are, în temeiul legislației naționale de punere în aplicare a prezentei decizii-cadru, competența de a recunoaște sau de a executa un MEP în conformitate cu prezenta decizie-cadru;
- (e) „percheziție sau sechestru” include orice măsuri de procedură penală în urma cărora unei persoane juridice sau fizice i se impune, sub constrângere legală, să furnizeze sau să participe la furnizarea de obiecte, documente sau date, măsuri care, în caz de nerespectare, pot fi executorii fără consimțământul unei astfel de persoane sau pot duce la o sancțiune.
- (b) să efectueze examinări corporale sau să preleveze material biologic sau date biometrice direct de pe corpul unei persoane, inclusiv eşantioane de ADN și amprente;
- (c) să obțină informații în timp real prin intermediul unor tehnici precum interceptarea comunicațiilor, urmărirea sub acoperire sau monitorizarea conturilor bancare;
- (d) să analizeze obiectele, documentele și datele existente; și
- (e) să obțină date de comunicații păstrate de către furnizorii de servicii de comunicații electronice publice sau de către o rețea de comunicații publice.

Articolul 3

Desemnarea autorităților competente

- (1) Fiecare stat membru informează Secretariatul General al Consiliului cu privire la autoritatea sau autoritățile care, în temeiul legislației sale naționale, sunt competente în conformitate cu articolul 2 literele (c) și (d) în cazul în care statul membru în cauză este stat emitent sau stat executant.
- (2) Statul membru care dorește să recurgă la posibilitatea de a desemna o autoritate centrală sau autorități centrale în conformitate cu articolul 8 alineatul (2) comunică Secretariatului General al Consiliului informațiile referitoare la autoritatea centrală sau autoritățile centrale desemnate. Aceste indicații sunt obligatorii pentru autoritățile statului membru emitent.
- (3) Secretariatul General al Consiliului pune informațiile primite la dispoziția tuturor statelor membre și a Comisiei.
- (3) Schimbul de informații cu privire la condamnările penale, extrase din cazierul judiciar, se realizează în conformitate cu Decizia 2005/876/JAI a Consiliului din 21 noiembrie 2005 privind schimbul de informații extrase din cazierul judiciar ⁽¹⁾ și alte instrumente relevante.
- (4) MEP poate fi emis în vederea obținerii obiectelor, documentelor sau datelor care intră sub incidența alineatului (2) în cazul în care obiectele, documentele sau datele se află deja în posesia autorității executante înainte ca MEP să fie emis.
- (5) Fără a aduce atingere alineatului (1), în cazul în care autoritatea emitentă precizează acest lucru, MEP cuprinde, de asemenea, orice alte obiecte, documente sau date pe care autoritatea executantă le descoperă în timpul executării MEP și pe care, fără cercetări suplimentare, aceasta le consideră a fi relevante pentru procedurile în scopul cărora MEP a fost emis.
- (6) Fără a aduce atingere alineatului (2), în cazul în care autoritatea emitentă solicită acest lucru, MEP poate cuprinde luarea de declarații de la persoanele prezente în timpul executării MEP, care au legătură directă cu obiectul MEP. Normele corespunzătoare ale statului executant, aplicabile cazurilor naționale, se aplică și în cazul luării unor astfel de declarații.

Articolul 4

Domeniul de aplicare al MEP

- (1) Fără a aduce atingere alineatului (2) al prezentului articol, MEP poate fi emis în condițiile menționate la articolul 7, în vederea obținerii, în statul executant, a obiectelor, documentelor sau datelor necesare în statul emitent pentru procedurile menționate la articolul 5. MEP vizează obiectele, documentele și datele specificate în acesta.
- (2) MEP nu se emite cu scopul de a solicita autorității executante următoarele:
 - (a) să organizeze interogatorii, să ia declarații sau să inițieze alte tipuri de audieri ale suspectilor, martorilor, experților sau ale oricărei alte persoane;

Articolul 5

Tipul de proceduri pentru care poate fi emis MEP

MEP poate fi emis:

- (a) în ceea ce privește proceduri penale inițiate de către o autoritate judiciară sau care urmează să fie inițiate în fața unei autorități judiciare cu privire la o infracțiune în temeiul legislației naționale a statului emitent;

⁽¹⁾ JO L 322, 9.12.2005, p. 33.

- (b) în cadrul procedurilor inițiate de autorități administrative cu privire la fapte care sunt pasibile de sancțiuni penale în temeiul legislației naționale a statului emitent deoarece constituie încălcări ale normelor de drept și în cazul în care decizia autorităților sus-menționate poate face obiectul unei căi de atac în fața unei instanțe judecătorești competente, în special, în materie penală;
- (c) în cadrul procedurilor inițiate de autorități judiciare cu privire la fapte care sunt pasibile de sancțiuni penale în temeiul legislației naționale a statului emitent deoarece constituie încălcări ale normelor de drept și în cazul în care decizia autorităților sus-menționate poate face obiectul unei căi de atac ulterioare în fața unei instanțe judecătorești competente, în special, în materie penală; și
- (d) în legătură cu proceduri menționate la literele (a), (b) și (c), care privesc fapte sau infracțiuni care pot angaja răspunderea unei persoane juridice sau pot conduce la aplicarea de sancțiuni penale unei persoane juridice în statul emitent.

Articolul 6

Conținutul și forma MEP

- (1) MEP, prezentat în formularul A prevăzut în anexă, se completează, se semnează, iar conținutul său se atestază pentru conformitate de către autoritatea emitentă.
- (2) MEP se întocmește sau se traduce de către statul emitent în limba oficială sau în una dintre limbile oficiale ale statului executant.

La adoptarea prezentei decizii-cadru sau la o dată ulterioară, orice stat membru poate să indice, într-o declarație depusă la Secretariatul General al Consiliului, că acceptă un MEP sau o traducere a unui MEP în una sau mai multe limbi oficiale ale instituțiilor Uniunii.

TITLUL II

PROCEDURI ȘI GARANȚII PENTRU STATUL EMITENT

Articolul 7

Condiții pentru emiterea MEP

Fiecare stat membru ia măsurile necesare pentru a se asigura că MEP este emis numai în momentul în care autoritatea emitentă consideră că au fost îndeplinite următoarele condiții:

- (a) obținerea obiectelor, documentelor sau datelor căutate este necesară și proporțională față de scopul procedurilor menționate la articolul 5;

- (b) obiectele, documentele sau datele pot fi obținute în temeiul legislației statului emitent în cadrul unei proceduri comparabile, în cazul în care ar fi disponibile pe teritoriul statului emitent, chiar dacă s-ar putea recurge la măsuri procedurale diferite.

Aceste condiții se evaluează, în fiecare caz, numai în statul emitent.

Articolul 8

Transmiterea MEP

- (1) MEP poate fi transmis autorității competente dintr-un stat membru pe al cărui teritoriu autoritatea competentă din statul emitent are motive justificate să considere că se află obiecte, documente sau date relevante sau, în cazul datelor electronice, că aceste date sunt direct accesibile în temeiul legislației statului executant. Mandatul se transmite fără întârziere de autoritatea emitentă către autoritatea executantă prin orice mijloace care permit o înregistrare scrisă și în condiții care să permită statului executant să stabilească autenticitatea acestuia. Toate comunicările oficiale ulterioare au loc direct între autoritatea emitentă și autoritatea executantă.

- (2) Fiecare stat membru poate desemna o autoritate centrală sau, în cazul în care sistemul juridic al acestuia prevede astfel, mai multe autorități centrale, pentru a sprijini autoritățile competente. Un stat membru poate, în cazul în care se dovedește necesar din motive de organizare a sistemului său judiciar intern, să încredințeze autorității sau autorităților sale centrale transmiterea și primirea, pe cale administrativă, a MEP, precum și a oricărei alte corespondențe oficiale în legătură cu acesta.

- (3) În cazul în care autoritatea emitentă dorește acest lucru, transmiterea poate fi efectuată prin intermediul sistemului securizat de telecomunicații al Rețelei judiciare europene.

- (4) În cazul în care autoritatea executantă este necunoscută, autoritatea emitentă face toate investigațiile necesare, inclusiv prin intermediul punctelor de contact ale Rețelei judiciare europene, pentru a obține informațiile de la statul executant.

- (5) În cazul în care autoritatea din statul executant care primește un MEP nu are competența să îl recunoască și să ia măsurile necesare pentru executarea acestuia, aceasta transmite din oficiu MEP autorității executante și informează autoritatea emitentă în consecință.

- (6) Toate dificultățile legate de transmiterea sau de autenticitatea oricărui document necesar executării MEP sunt soluționate prin contacte directe între autoritățile emitente și autoritățile executante implicate sau, după caz, prin intervenția autorităților centrale ale statelor membre.

Articolul 9

MEP cu referire la un MEP anterior sau un ordin de înghețare

(1) În cazul în care autoritatea emitentă emite un MEP care completează un MEP anterior sau care este urmarea unui ordin de înghețare, transmis în temeiul Deciziei-cadru 2003/577/JAI, aceasta indică acest lucru în MEP în conformitate cu formularul prevăzut în anexă.

(2) În cazul în care, în conformitate cu dispozițiile în vigoare, autoritatea emitentă participă la executarea MEP în statul executant, aceasta poate adresa, fără a aduce atingere declarațiilor făcute în temeiul articolului 3 alineatul (2), un MEP care suplimentează MEP anterior direct autorității executante competente, pe durata prezenței sale pe teritoriul statului în cauză.

Articolul 10

Condiții de utilizare a datelor cu caracter personal

(1) Datele cu caracter personal obținute în temeiul prezentei decizii-cadru pot fi utilizate de către statul emitent în următoarele scopuri:

- (a) procedurile pentru care poate fi emis MEP;
- (b) alte proceduri judiciare sau administrative direct legate de procedurile menționate la litera (a);
- (c) prevenirea unei amenințări grave și iminente la adresa securității publice.

În orice alte scopuri decât cele prevăzute la literele (a), (b) și (c), datele cu caracter personal obținute în temeiul prezentei decizii-cadru pot fi utilizate numai cu acordul prealabil al statului executant, cu excepția cazului în care statul emitent a obținut acordul persoanei vizate.

(2) În funcție de circumstanțele cazului, statul executant poate solicita statului membru căruia i-au fost transmise datele cu caracter personal să furnizeze informații cu privire la utilizarea acestor date.

(3) Prezentul articol nu se aplică datelor cu caracter personal obținute de un stat membru în temeiul prezentei decizii-cadru care provin de la statul membru în cauză.

TITLUL III

PROCEDURI ȘI GARANȚII PENTRU STATUL EXECUTANT

Articolul 11

Recunoașterea și executarea

(1) Autoritățile executante recunosc un MEP, transmis în conformitate cu articolul 8, fără a fi necesară nicio altă formalitate, și iau, fără întârziere, măsurile necesare pentru executarea acestuia, în același mod în care o autoritate a statului executant

ar obține obiectele, documentele sau datele, cu excepția cazului în care autoritatea respectivă decide să invoce unul dintre temeiurile de nerecunoaștere sau de neexecutare prevăzute la articolul 13 sau unul dintre temeiurile de amânare prevăzute la articolul 16.

(2) Statului executant îi revine responsabilitatea de a alege măsurile care, în temeiul legislației sale naționale, asigură furnizarea obiectelor, documentelor sau datelor căutate prin intermediul unui MEP și de a decide dacă este necesară recurgerea la măsuri coercitive pentru a oferi asistența respectivă. Orice măsură care se impune ca urmare a unui MEP se ia în conformitate cu normele de procedură aplicabile în statul executant.

(3) Fiecare stat membru garantează:

(i) că orice măsuri care ar fi disponibile într-un caz intern similar în statul executant sunt, de asemenea, disponibile în vederea executării MEP;

și

(ii) că măsurile, inclusiv percheziția sau sechestrul, sunt disponibile în vederea executării MEP, în cazul în care acesta se referă la una dintre infracțiunile prevăzute la articolul 14 alineatul (2).

(4) În cazul în care autoritatea emitentă nu este un judecător, o instanță judecătorească, un judecător de instrucție sau un procuror, iar MEP nu a fost validat de una dintre autoritățile menționate din statul emitent, autoritatea executantă poate, după caz, să decidă că nu poate avea loc nicio percheziție sau sechestrul în scopul executării MEP. Înainte de a decide în acest sens, autoritatea executantă se consultă cu autoritatea competentă din statul emitent.

(5) Un stat membru poate face o declarație la momentul adoptării prezentei decizii-cadru sau poate adresa o notificare ulterioară Secretariatul General al Consiliului solicitând o astfel de validare în toate cazurile în care autoritatea emitentă nu este un judecător, o instanță judecătorească, un judecător de instrucție sau un procuror și atunci când, în temeiul legislației statului executant, într-un caz intern similar măsurile necesare executării MEP ar trebui să fie dispuse sau supervizate de către un judecător, o instanță judecătorească, un judecător de instrucție sau un procuror.

Articolul 12

Formalități care trebuie urmate în statul executant

Autoritatea executantă respectă formalitățile și procedurile indicate în mod expres de autoritatea emitentă, cu excepția cazului în care se prevede altfel prin prezenta decizie-cadru și cu condiția ca aceste formalități și proceduri să nu contravină principiilor fundamentale de drept ale statului executant. Prezentul articol nu creează o obligație de adoptare a unor măsuri coercitive.

Articolul 13

Temeiuri pentru nerezunoaștere sau neexecutare

(1) Rezunoașterea sau executarea MEP poate fi refuzată în statul executant:

- (a) în cazul în care executarea acestuia ar contraveni principiului *non bis in idem*;
- (b) dacă, în cazurile menționate la articolul 14 alineatul (3), MEP se referă la fapte care nu ar constitui o infracțiune în temeiul legislației statului executant;
- (c) în cazul în care executarea MEP nu este posibilă prin mijloacele de care autoritatea executantă dispune în cazul respectiv, în conformitate cu articolul 11 alineatul (3);
- (d) în cazul în care legislația statului executant prevede o imunitate sau un privilegiu care face imposibilă executarea MEP;
- (e) dacă, în unul dintre cazurile menționate la articolul 11 alineatele (4) sau (5), MEP nu a fost validat;
- (f) în cazul în care MEP se referă la infracțiuni care:
 - (i) sunt considerate, în temeiul legislației statului executant, ca fiind săvârșite în întregime, în mare parte sau în principal pe teritoriul acestuia sau într-un loc echivalent cu teritoriul său; sau
 - (ii) au fost săvârșite în afara teritoriului statului emitent, iar legislația statului executant nu permite începerea unor proceduri judiciare în cazul unor astfel de infracțiuni, în cazul în care acestea sunt comise în afara teritoriului aceluia stat;
- (g) dacă, într-un caz specific, executarea sa ar aduce atingere intereselor naționale fundamentale în materie de securitate, ar pune în pericol sursa informației sau ar implica utilizarea de informații clasificate cu privire la activități specifice ale serviciilor de informații; sau
- (h) în cazul în care formularul prevăzut în anexă este incomplet sau în mod vădit incorect și nu a fost completat sau corectat într-un termen rezonabil stabilit de autoritatea executantă.

(2) Decizia de a refuza executarea sau rezunoașterea MEP în conformitate cu alineatul (1) se ia de un judecător, o instanță judecătorească, un judecător de instrucție sau un procuror din

statul executant. În cazul în care MEP a fost emis de o autoritate judiciară menționată la articolul 2 litera (c) punctul (ii), iar MEP nu a fost validat de către un judecător, o instanță judecătorească, un judecător de instrucție sau un procuror din statul emitent, decizia poate fi, de asemenea, luată de oricare altă autoritate judiciară competentă în temeiul legislației statului executant, în cazul în care acest lucru este prevăzut în legislația respectivă.

(3) Orice decizie în temeiul alineatului (1) litera (f) punctul (i) cu privire la infracțiunile comise în parte pe teritoriul statului executant sau într-un loc echivalent cu teritoriul său se ia de către autoritățile competente menționate la alineatul (2) în circumstanțe excepționale și de la caz la caz, ținându-se cont de circumstanțele specifice cazului și, în special, de faptul că o majoritatea sau partea esențială a infracțiunii în cauză a fost sau nu comisă în statul emitent, dacă MEP se referă sau nu la o faptă care nu reprezintă o infracțiune în temeiul legislației statului executant și dacă ar fi sau nu necesar să se efectueze o percheziție sau un sechestrul pentru executarea MEP.

(4) În cazul în care o autoritate competentă ia în considerare utilizarea temeiului pentru refuz prevăzut la alineatul (1) litera (f) punctul (i), aceasta se consultă cu Eurojust înainte de a lua o decizie.

În cazul în care o autoritate competentă nu este de acord cu avizul Eurojust, statele membre se asigură că aceasta își motivează decizia și Consiliul este informat.

(5) În cazurile menționate la alineatul (1) literele (a), (g) și (h), înainte de a decide nerezunoașterea sau neexecutarea unui MEP, în tot sau în parte, autoritatea competentă din statul executant se consultă cu autoritatea competentă din statul emitent prin orice mijloace adecvate și, după caz, îi solicită să furnizeze, fără întârziere, orice informații necesare.

Articolul 14

Dubla incriminare

(1) Rezunoașterea sau executarea MEP nu este supusă verificării dublei incriminări, cu excepția cazului în care este necesar să se efectueze o percheziție sau un sechestrul.

(2) În cazul în care este necesară efectuarea unei percheziții sau a unui sechestrul pentru executarea MEP, următoarele infracțiuni nu sunt supuse în nicio situație verificării dublei incriminări, în cazul în care acestea se sancționează, în statul emitent, cu o pedeapsă privativă de libertate sau cu un ordin de detenție, iar maximul pedepsei este de cel puțin trei ani și în condițiile în care sunt definite de către legislația statului respectiv:

— participarea la o organizație criminală;

— terorism;

- trafic de persoane;
- exploatarea sexuală a copiilor și pornografia infantilă;
- traficul ilicit de narcotice și substanțe psihotrope;
- traficul ilicit de arme, muniții și explozivi;
- corupție;
- fraudă, inclusiv fraudă care aduce atingere intereselor financiare ale Comunităților Europene, în sensul Convenției din 26 iulie 1995 privind protejarea intereselor financiare ale Comunităților Europene ⁽¹⁾;
- spălarea produselor infracțiunii;
- falsificare, inclusiv falsificarea monedei euro;
- criminalitatea informatică;
- infracțiunile împotriva mediului, inclusiv traficul ilicit de specii animale pe cale de dispariție și traficul ilicit de specii și soiuri de plante pe cale de dispariție;
- complicitate la trecerea frauduloasă a frontierei și la ședere ilegală;
- omucidere voluntară, vătămare corporală gravă;
- trafic ilicit de organe și țesuturi umane;
- răpire, sechestrare și luare de ostatici;
- rasism și xenofobie;
- furt organizat sau armat;
- trafic ilicit de bunuri culturale, inclusiv antichități și opere de artă;
- escrocherie;
- înșelătorie și extorcere de fonduri;
- contrafacerea și pirateria produselor;
- falsificarea de documente administrative și traficul de falsuri;
- falsificarea mijloacelor de plată;
- traficul ilicit de substanțe hormonale și de alți factori de creștere;
- traficul ilicit de materiale nucleare și radioactive;
- trafic de vehicule furate;
- viol;

- incendiere;
- infracțiunile de competența Curții Penale Internaționale;
- deturnare de aeronave/nave;
- sabotaj.

(3) În cazul în care MEP nu se referă la niciuna dintre infracțiunile prevăzute la alineatul (2), iar executarea acestuia ar impune o percheziție sau un sechestr, recunoașterea sau executarea MEP pot fi supuse condiției dublei incriminări.

Cu toate acestea, în privința infracțiunilor în materie de impozite sau taxe, vamă și schimb valutar, recunoașterea sau executarea nu poate fi refuzată din motivul că legislația statului executant nu impune același tip de taxe sau impozite sau nu cuprinde același tip de reglementare, în materie de taxe sau impozite, de vamă sau de schimb, ca legislația statului emitent.

(4) Condiția dublei incriminări prevăzută la alineatul (3) se reexaminează de către Consiliu până la 19 ianuarie 2014, în lumina oricărei informații transmise Consiliului.

(5) Consiliul, hotărând în unanimitate după consultarea Parlamentului European în condițiile stabilite la articolul 39 alineatul (1) din tratat, poate decide să adauge alte categorii de infracțiuni la lista cuprinsă la alineatul (2).

Articolul 15

Termene pentru recunoaștere, executare și transfer

(1) Fiecare stat membru ia măsurile necesare pentru a asigura respectarea termenelor prevăzute la prezentul articol. În cazul în care autoritatea emitentă a indicat în MEP că, din cauza termenelor procedurale sau a altor circumstanțe deosebit de urgente, este necesar un termen mai scurt, autoritatea executantă ia în considerare în cea mai mare măsură posibilă această solicitare.

(2) Orice decizie de a refuza recunoașterea sau executarea se ia de îndată ce este posibil și, fără a aduce atingere alineatului (4), în termen de cel mult 30 de zile de la primirea MEP de către autoritatea executantă competentă.

(3) Numai în cazul în care există temeiuri pentru amânare în temeiul articolului 16 sau în cazul în care autoritatea executantă dispune deja de obiectele, documentele sau datele căutate, aceasta preia obiectele, documentele sau datele fără întârziere și, fără a aduce atingere alineatului (4), în termen de 60 de zile de la primirea mandatului european de obținere a probelor de către autoritatea executantă competentă.

⁽¹⁾ JO C 316, 27.11.1995, p. 49.

(4) Atunci când, într-un caz particular, autoritatea executantă competentă nu poate respecta termenul prevăzut la alineatele (2) sau (3), aceasta informează fără întârziere autoritatea competentă din statul emitent, prin orice mijloace, indicând motivele amânării și timpul estimativ necesar pentru îndeplinirea acțiunii.

(5) Cu excepția cazului în care o cale de atac este în curs de desfășurare, în conformitate cu articolul 18, sau există temeiuri pentru amânare în conformitate cu articolul 16, statul executant transferă statului emitent, fără întârziere nejustificată, obiectele, documentele sau datele obținute în temeiul MEP.

(6) În momentul transferului obiectelor, documentelor sau datelor obținute, autoritatea executantă indică dacă solicită ca acestea să fie înapoiate statului executant de îndată ce nu mai sunt necesare statului emitent.

Articolul 16

Temeiuri pentru amânarea recunoașterii sau executării

(1) Recunoașterea MEP poate fi amânată în statul executant în cazul în care:

(a) formularul prevăzut în anexă este incomplet sau în mod vădit incorect, până în momentul în care formularul este completat sau corectat; sau

(b) în unul dintre cazurile menționate la articolul 11 alineatele (4) sau (5), MEP nu a fost validat, până când se efectuează validarea.

(2) Executarea MEP poate fi amânată în statul executant în cazul în care:

(a) executarea acestuia ar putea aduce atingere unei anchete penale sau unei urmăririi penale în curs, atât timp cât statul executant consideră necesar; sau

(b) obiectele, documentele sau datele vizate sunt deja utilizate în alte proceduri, până când acestea nu mai sunt necesare în acest scop.

(3) Decizia de a amâna recunoașterea sau executarea MEP, în conformitate cu alineatele (1) sau (2), se ia de un judecător, o instanță judecătorească, un judecător de instrucție sau un procuror din statul executant. În cazul în care MEP a fost

emis de o autoritate judiciară menționată la articolul 2 litera (c) punctul (ii), iar MEP nu a fost validat de către un judecător, o instanță judecătorească, un judecător de instrucție sau un procuror din statul emitent, decizia poate fi, de asemenea, luată de oricare altă autoritate judiciară competentă în conformitate cu legislația statului executant, în cazul în care acest lucru este prevăzut în legislația respectivă.

(4) De îndată ce temeiul pentru amânare încetează să existe, autoritatea executantă ia fără întârziere măsurile necesare executării MEP și informează autoritatea competentă corespunzătoare a statului emitent în această privință prin orice mijloace care permit o înregistrare scrisă.

Articolul 17

Obligația de a informa

Autoritatea executantă informează autoritatea emitentă:

1. de îndată, prin orice mijloace:

(a) dacă, în timpul executării MEP, autoritatea executantă consideră, fără alte cercetări ulterioare, că ar putea fi oportun să ia măsuri de investigație care nu au fost prevăzute inițial sau nu au putut fi specificate în momentul emiterii MEP, pentru a permite autorității emitente să ia măsuri suplimentare în cazul respectiv;

(b) dacă autoritatea competentă din statul executant stabilește că MEP nu a fost executat în conformitate cu legislația statului executant;

(c) dacă autoritatea executantă stabilește că, în cazul respectiv, nu poate respecta formalitățile și procedurile indicate în mod expres de autoritatea emitentă, în conformitate cu articolul 12.

La cererea autorității emitente, informația este confirmată fără întârziere prin orice mijloace care permit o înregistrare scrisă;

2. fără întârziere, prin orice mijloace care permit o înregistrare scrisă:

(a) cu privire la transmiterea MEP către autoritatea competentă responsabilă de executarea acestuia, în conformitate cu articolul 8 alineatul (5);

(b) cu privire la orice decizie, luată în conformitate cu articolul 15 alineatul (2), de a refuza recunoașterea sau executarea MEP, împreună cu motivele acestei decizii;

(c) cu privire la amânarea executării sau recunoașterii MEP, motivele principale care stau la baza amânării și, dacă este posibil, durata estimativă a amânării;

(d) cu privire la imposibilitatea executării MEP deoarece obiectele, documentele sau datele au dispărut, au fost distruse sau nu pot fi găsite la locul indicat în MEP sau deoarece locul în care se găsesc obiectele, documentele sau datele nu a fost indicat într-un mod suficient de clar, chiar și după consultările cu autoritatea competentă din statul emitent.

Articolul 18

Căi de atac

(1) Statele membre iau toate măsurile necesare pentru a garanta că orice parte interesată, inclusiv terții de bună-credință, dispun de căi de atac împotriva recunoașterii și executării unui MEP în conformitate cu articolul 11, pentru a-și apăra interesele legitime. Statele membre pot limita căile de atac prevăzute la prezentul alineat la cazurile în care MEP este executat prin recurgere la măsuri coercitive. Acțiunea se introduce în fața unei instanțe judecătorești din statul executant în conformitate cu legislația statului în cauză.

(2) Temeiurile de fond care stau la baza emiterii MEP, inclusiv îndeplinirea condițiilor stabilite la articolul 7, pot fi contestate numai printr-o acțiune introdusă în fața unei instanțe judecătorești a statului emitent. Statul emitent asigură aplicabilitatea căilor de atac care sunt disponibile într-un caz intern similar.

(3) Statele membre se asigură că orice termene de exercitare a dreptului de a introduce o acțiune în justiție menționată la alineatele (1) și (2) se aplică astfel încât să garanteze părților interesate posibilitatea de a recurge la o cale de atac efectivă.

(4) În cazul în care acțiunea este introdusă în statul executant, autoritatea judiciară a statului emitent este informată în această privință, precum și asupra temeiurilor invocate, pentru a putea prezenta argumentele pe care le consideră necesare. Aceasta este informată cu privire la soluționarea acțiunii.

(5) Autoritățile emitente și cele executante iau măsurile necesare pentru facilitarea exercitării dreptului de a introduce acțiunile în justiție menționate la alineatele (1) și (2), în special prin furnizarea către părțile interesate a tuturor informațiilor relevante și adecvate.

(6) Statul executant poate suspenda transferul de obiecte, documente și date în așteptarea soluționării unei căi de atac.

Articolul 19

Rambursarea

(1) Fără a aduce atingere articolului 18 alineatul (2), în cazul în care statul executant răspunde în temeiul legislației sale pentru prejudiciul cauzat uneia dintre părțile indicate la articolul 18 datorită executării unui MEP care i-a fost transmis în conformitate cu articolul 8, statul emitent rambursează statului executant orice sume pe care acesta le-a vărsat părții respective cu titlu de despăgubiri în baza respectivei răspunderi, mai puțin în cazul și în măsura în care prejudiciul sau o parte a acestuia rezultă din culpa statului executant.

(2) Alineatul (1) nu aduce atingere legislației naționale a statelor membre în privința cererilor de despăgubire formulate de persoane fizice sau juridice.

TITLUL IV

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 20

Monitorizarea punerii în aplicare a prezentei decizii-cadru

(1) În cazul în care un stat membru se confruntă, în mod repetat, cu dificultăți care nu au putut fi soluționate prin consultări, în vederea executării MEP de către un alt stat membru, acesta informează Consiliul în scopul de a contribui la evaluarea punerii în aplicare a prezentei decizii-cadru la nivelul statelor membre.

(2) Consiliul realizează o evaluare, în special, în ceea ce privește aplicarea practică a dispozițiilor prezentei decizii-cadru de către statele membre.

Articolul 21

Relația cu alte instrumente juridice

(1) Sub rezerva alineatului (2) și fără a aduce atingere aplicării instrumentelor juridice existente în relațiile dintre statele membre și țări terțe, prezenta decizie-cadru coexistă cu instrumentele juridice în vigoare în relațiile dintre statele membre, în măsura în care aceste instrumente se referă la cererile de asistență reciprocă privind probe care sunt circumscrise domeniului de aplicare a prezentei decizii-cadru.

(2) Fără a aduce atingere alineatelor (3) și (4), autoritățile emitente se bazează pe MEP în cazul în care toate obiectele, documentele sau datele solicitate din statul executant sunt circumscrise domeniului de aplicare a prezentei decizii-cadru.

(3) Autoritățile emitente pot recurge la asistență juridică reciprocă pentru a obține obiecte, documente sau date care sunt cuprinse în domeniul de aplicare a prezentei decizii-cadru, în cazul în care acestea fac parte dintr-o cerere de asistență mai largă sau dacă autoritatea emitentă consideră că, în cazul respectiv, aceasta ar facilita cooperarea cu statul executant.

(4) Statele membre pot încheia acorduri sau convenții bilaterale sau multilaterale după intrarea în vigoare a prezentei decizii-cadru, în măsura în care aceste acorduri sau convenții permit aprofundarea sau extinderea obiectivelor prezentei decizii-cadru și contribuie la simplificarea sau facilitarea sporită a procedurilor de obținere a probelor care sunt circumscrise domeniului de aplicare a prezentei decizii-cadru.

(5) Acordurile și convențiile menționate la alineatul (4) nu pot afecta în niciun fel relațiile cu statele membre care nu sunt părți la acestea.

(6) Statele membre informează Consiliul și Comisia cu privire la orice noi acorduri sau convenții menționate la alineatul (4), în termen de trei luni de la data semnării acestora.

Articolul 22

Dispoziții tranzitorii

Cererile de asistență reciprocă primite înainte de 19 ianuarie 2011 sunt reglementate în continuare de instrumentele existente în domeniul asistenței reciproce în materie penală.

Articolul 23

Punerea în aplicare

(1) Statele membre adoptă măsurile necesare pentru a se conforma dispozițiilor prezentei decizii-cadru până la 19 ianuarie 2011.

(2) Statele membre comunică, până la 19 ianuarie 2011, Secretariatului General al Consiliului și Comisiei textul dispozițiilor care transpun în legislația lor națională obligațiile impuse prin prezenta decizie-cadru.

(3) Orice stat membru care intenționează să transpună temeiul pentru refuz prevăzut la articolul 13 alineatul (1) litera (f) în legislația sa națională va notifica în acest sens secretarului general al Consiliului printr-o declarație la adoptarea prezentei decizii-cadru.

(4) Prin intermediul unei declarații, Germania poate să își rezerve dreptul de a supune executarea unui MEP unei

proceduri de verificare a dublei incriminări în cazurile menționate la articolul 14 alineatul (2), cu privire la terorism, criminalitate informatică, rasism și xenofobie, sabotaj, înșelătorie și extorcare de fonduri sau escrocherie, în cazul în care este necesar să se efectueze o percheziție sau un sechestrul pentru executarea MEP, cu excepția cazurilor în care autoritatea emitentă a declarat că infracțiunea respectivă intră sub incidența criteriilor prevăzute în declarație, în temeiul legislației statului emitent.

În cazul în care Germania dorește să recurgă la dispozițiile prezentului alineat, aceasta va transmite o declarație în acest sens secretarului general al Consiliului la adoptarea prezentei decizii-cadru. Declarația se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

(5) Până la 19 ianuarie 2012, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport de evaluare a măsurii în care statele membre au adoptat măsurile necesare pentru a se conforma prezentei decizii-cadru, însoțit, după caz, de propuneri legislative.

(6) Secretariatul General al Consiliului informează statele membre, Comisia și Eurojust cu privire la declarațiile efectuate în temeiul articolelor 6 și 11 și al prezentului articol.

Articolul 24

Reexaminarea

(1) Până la data de 1 mai a fiecărui an, fiecare stat membru informează Consiliul și Comisia cu privire la orice dificultăți întâmpinate în cursul anului calendaristic precedent în ceea ce privește executarea MEP în raport cu articolul 13 alineatul (1).

(2) La începutul fiecărui an calendaristic, Germania informează Consiliul și Comisia cu privire la numărul de cazuri din anul precedent în care a fost aplicat temeiul pentru nerecunoaștere sau neexecutare menționat la articolul 23 alineatul (4).

(3) Până la 19 ianuarie 2014, Comisia întocmește un raport pe baza informațiilor primite în conformitate cu alineatele (1) și (2), însoțit de orice inițiative pe care le consideră adecvate. Pe baza acestui raport, Consiliul reexaminează prezenta decizie-cadru pentru a stabili dacă următoarele dispoziții ar trebui să fie abrogate sau modificate:

— articolul 13 alineatele (1) și (3); și

— articolul 23 alineatul (4).

*Articolul 25***Intrarea în vigoare**

Prezenta decizie-cadru intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptată la Bruxelles, 18 decembrie 2008.

Pentru Consiliu

Președintele

M. BARNIER

ANEXĂ

MANDAT EUROPEAN DE OBTINERE A PROBELOR (MEP) ⁽¹⁾

Prezentul MEP a fost emis de o autoritate judiciară competentă. Se solicită obținerea și transferul obiectelor, documentelor sau datelor specificate mai jos.

A.

Statul emitent

Statul executant

B.

Autoritatea judiciară s-a asigurat că:

- (i) ☐ obținerea obiectelor, documentelor sau datelor căutate prin prezentul MEP este necesară și proporțională cu scopul procedurilor menționate mai jos
- (ii) ☐ obținerea obiectelor, documentelor sau datelor căutate prin prezentul MEP este necesară și proporțională cu scopul procedurilor menționate mai jos

C. AUTORITATEA JUDICIARĂ CARE A EMIS MEP

Denumirea oficială:

.....

Numele reprezentantului:

.....

Funcția deținută (titlu/grad):

.....

Bifați tipul de autoritate judiciară care a emis mandatul:

- ☐ (a) un judecător sau o instanță judecătorească
- ☐ (b) un judecător de instrucție
- ☐ (c) un procuror
- ☐ (d) orice altă autoritate judiciară, astfel cum este definită de către statul emitent, care acționează, în cazul respectiv, în calitate de autoritate care conduce ancheta penală și care este competentă, conform dreptului intern, să dispună obținerea de probe în cazuri transfrontaliere
- ☐ Prezentul MEP a fost validat de un judecător sau de o instanță judecătorească, un judecător de instrucție sau un procuror (a se vedea secțiunile D și O).

Numărul de referință al dosarului:

.....

Adresa:

.....

.....

Nr. tel. (indicativul țării) (indicativul zonei/orașului)

.....

Nr. fax (indicativul țării) (indicativul zonei/orașului)

.....

E-mail:

Limbile în care este posibil să se comunice cu autoritatea emitentă:

Detalii de contact pentru persoana (persoanele) de contactat în cazul în care este nevoie de informații suplimentare în privința executării MEP sau în vederea luării măsurilor practice necesare pentru transferul obiectelor, documentelor sau datelor (după caz):

.....

⁽¹⁾ Prezentul mandat trebuie să fie redactat sau tradus în una dintre limbile oficiale ale statului executant sau în orice altă limbă acceptată de statul în cauză.

D. AUTORITATEA JUDICIARĂ CARE A VALIDAT MEP (DUPĂ CAZ)

În cazul în care litera (d) de la secțiunea C a fost bifată și prezentul MEP este validat, bifați tipul de autoritate judiciară care a validat prezentul MEP:

- ☐ (a) un judecător sau o instanță judecătorească
☐ (b) un judecător de instrucție
☐ (c) un procuror

Denumirea oficială a autorității care a validat mandatul:

.....

Numele reprezentantului:

.....

Funcția deținută (titlu/grad)

.....

Numărul de referință al dosarului

.....

Adresa:

.....

.....

Nr. tel. (indicativul țării) (indicativul zonei/orașului)

Nr. fax (indicativul țării) (indicativul zonei/orașului)

E-mail:

E. ÎN CAZUL DESEMNĂRII UNEI AUTORITĂȚI CENTRALE PENTRU TRANSMITEREA ȘI PRIMIREA ADMINISTRATIVĂ A MEP ȘI, DUPĂ CAZ, PENTRU ORICE ALTE TIPURI DE CORESPONDENȚĂ OFICIALĂ AFERENTĂ

Denumirea autorității centrale:

.....

Persoana de contact, după caz (titlu/grad și nume):

.....

Adresa:

.....

Numărul de referință al dosarului:

Nr. tel. (indicativul țării) (indicativul zonei/orașului)

Nr. fax (indicativul țării) (indicativul zonei/orașului)

E-mail

F. AUTORITATEA SAU AUTORITĂȚILE CARE POT FI CONTACTATE (ÎN CAZUL ÎN CARE SECȚIUNILE D ȘI/SAU E AU FOST COMPLETATE):

- ☐ Autoritatea vizată la secțiunea C

Poate fi contactată pentru chestiuni privind

- ☐ Autoritatea vizată la secțiunea D

Poate fi contactată pentru chestiuni privind

- ☐ Autoritatea vizată la secțiunea E

Poate fi contactată pentru chestiuni privind

G. LEGĂTURA CU UN EVENTUAL MEP ANTERIOR SAU CU UN EVENTUAL ORDIN DE ÎNGHEȚARE ANTERIOR

După caz, indicați dacă prezentul MEP completează un MEP anterior sau constituie rezultatul unui ordin de înghețare, iar, în acest caz, furnizați informațiile pertinente care permit identificarea MEP sau ordinului de înghețare anterior (data emiterii mandatului sau ordinului, autoritatea căreia i-a fost transmis și, după caz, data transmiterii MEP sau ordinului și numerele de referință date de autoritatea emitentă, respectiv de autoritatea executantă).

.....

.....

.....

.....

H. TIPUL DE PROCEDURĂ PENTRU CARE A FOST EMIS MEP

Bifați tipul de procedură pentru care este emis MEP

- ☐ (a) în cazul procedurilor penale inițiate de către o autoritate judiciară sau care urmează să fie inițiate în fața unei autorități judiciare pentru o infracțiune penală în temeiul dreptului intern al statului emitent; sau
- ☐ (b) în cazul procedurilor inițiate de autorități administrative privind fapte care se pedepsesc în conformitate cu dreptul intern al statului emitent deoarece constituie încălcări ale normelor de drept și în cazul în care decizia autorităților sus-menționate poate da naștere unei căi de atac în fața unei instanțe competente, în special, în materie penală; sau
- ☐ (c) în cazul procedurilor inițiate de autorități judiciare privind fapte care se pedepsesc în conformitate cu dreptul intern al statului emitent deoarece constituie încălcări ale normelor de drept și în cazul în care decizia autorităților sus-menționate poate da naștere unei căi de atac ulterioare în fața unei instanțe competente, în special, în materie penală.

I. MOTIVELE EMITERII MEP

1. Un rezumat al faptelor și o descriere a împrejurărilor în care infracțiunea sau infracțiunile care stă (stau) la baza MEP a (au) fost săvârșită (săvârșite), inclusiv data și locul, după cum sunt cunoscute de autoritatea judiciară emitentă:

.....

.....

.....

.....

Natura și încadrarea juridică a infracțiunii (infracțiunilor) care rezultă din MEP și dispozițiile legale sau codul aplicabil:

.....

.....

.....

.....

2. După caz, bifați una sau mai multe dintre următoarele infracțiuni, care sunt sancționate în statul emitent cu o pedeapsă sau cu un ordin de detenție a căror durată maximă este de cel puțin trei ani, astfel cum sunt definite acestea de legislația statului emitent:

- ☐ participarea la o organizație criminală;
- ☐ terorism ⁽¹⁾;
- ☐ trafic de persoane;
- ☐ exploatarea sexuală a copiilor și pornografia infantilă;
- ☐ traficul ilicit de narcotice și substanțe psihotrope;
- ☐ traficul ilicit de arme, muniții și explozivi;
- ☐ corupție;
- ☐ fraudă, inclusiv fraudă care aduce atingere intereselor financiare ale Comunităților Europene în sensul Convenției privind protejarea intereselor financiare ale Comunităților Europene din 26 iulie 1995;
- ☐ spălarea produselor infracțiunii;
- ☐ falsificare, inclusiv falsificarea monedei euro;
- ☐ criminalitatea informatică ⁽¹⁾;
- ☐ infracțiunile împotriva mediului, inclusiv traficul ilicit de specii animale pe cale de dispariție și traficul ilicit de specii și soiuri de plante pe cale de dispariție;
- ☐ complicitate la trecerea frauduloasă a frontierei și la ședere ilegală;
- ☐ omucidere voluntară, vătămare corporală gravă;
- ☐ trafic ilicit de organe și țesuturi umane;
- ☐ răpire, sechestrare și luare de ostatici;
- ☐ rasism și xenofobie ⁽¹⁾;
- ☐ furt organizat sau armat;
- ☐ trafic ilicit de bunuri culturale, inclusiv antichități și opere de artă;
- ☐ escrocherie ⁽¹⁾;
- ☐ înșelătorie și extorcare de fonduri ⁽¹⁾;
- ☐ contrafacerea și pirateria produselor;
- ☐ falsificarea de documente administrative și traficul de falsuri;
- ☐ falsificarea mijloacelor de plată;
- ☐ traficul ilicit de substanțe hormonale și de alți factori de creștere;
- ☐ traficul ilicit de materiale nucleare și radioactive;
- ☐ trafic de vehicule furate;
- ☐ viol;
- ☐ incendiere;
- ☐ infracțiunile de competența Curții Penale Internaționale;
- ☐ deturnare de aeronave/nave;
- ☐ sabotaj ⁽¹⁾;

⁽¹⁾ În cazul în care MEP se adresează Germaniei și conform declarației făcute de Germania în conformitate cu articolul 23 alineatul (4) din Decizia-cadru 2008/978/JAI a Consiliului din 18 decembrie 2008 privind mandatul european de obținere a probelor în scopul obținerii de obiecte, documente și date în vederea utilizării acestora în cadrul procedurilor în materie penală, autoritatea emitentă poate să completeze, de asemenea, caseta nr. 1 pentru a confirma faptul că infracțiunea (infracțiunile) în cauză intră sub incidența criteriilor precizate de către Germania pentru tipul respectiv de infracțiune.

3. Descrierea completă a infracțiunii sau a infracțiunilor care nu sunt menționate la punctul 2, în temeiul cărora a fost emis MEP:

.....

.....

.....

.....

.....

J. IDENTITATEA PERSOANELOR ÎN CAUZĂ

Informații privind identitatea (i) persoanei (persoanelor) fizice sau (ii) juridice împotriva cărora au fost introduse/pot fi introduse acțiunile în justiție:

(i) În cazul persoanelor fizice

Nume:

Prenume:

Numele înainte de căsătorie, după caz:

Alte nume, după caz:

Sex:

Cetățenie:

Codul numeric personal sau numărul de asigurare socială (după caz)

Data nașterii:

Locul nașterii:

Domiciliul și/sau adresa de reședință; în cazul în care nu se cunoaște adresa, menționați ultima adresă cunoscută:

.....

Limba (limbile) pe care persoana le înțelege (în cazul în care sunt cunoscute):

(ii) În cazul persoanelor juridice

Denumire:

Forma juridică:

Denumirea prescurtată, denumiri utilizate frecvent sau alte denumiri comerciale, după caz:

.....

Sediu social (după caz):

Număr de înregistrare (după caz):

Adresa persoanei juridice:

.....

K. OBIECTE, DOCUMENTE SAU DATE CĂUTATE PRIN INTERMEDIUL MEP**1. Descrierea elementelor căutate prin intermediul MEP (bifați și completați casetele corespunzătoare):**

☐ Obiecte (detalii):

.....

.....

.....

☐ Documente (detalii):

.....

.....

.....

☐ Date (detalii):

.....
.....
.....
.....

2. Locul în care se găsesc obiectele, documentele sau datele (dacă nu este cunoscut, ultimul loc cunoscut):

.....
.....
.....

3. În cazul altor persoane decât cele menționate la secțiunea J punctul (i) sau (ii), informații privind identitatea (i) persoanei (persoanelor) fizice sau (ii) juridice, care se presupune că ar deține obiectele, documente sau datele în cauză:

(i) În cazul persoanelor fizice:

Nume:

Prenume:

Numele înainte de căsătorie, după caz:

Alte nume, după caz:

Sex:

Cetățenie:

Codul numeric personal sau numărul de asigurare socială (după caz)

Data nașterii:

Data nașterii:

Domiciliul și/sau adresa de reședință; în cazul în care nu se cunoaște adresa, menționați ultima adresă cunoscută:

.....

Limba (limbile) pe care persoana le înțelege (dacă se cunosc):

.....

(ii) În cazul persoanelor juridice:

Denumirea:

Forma juridică:

Denumirea prescurtată, denumiri utilizate frecvent sau alte denumiri comerciale, după caz:

.....

Sediu social (după caz):

Număr de înregistrare (după caz):

Adresa persoanei juridice:

.....

Altă (alte) adresă (adrese) unde își desfășoară activitatea:

.....

L. EXECUTAREA MEP

1. Termenele pentru executarea MEP sunt stabilite în Decizia-cadru 2008/978/JAI a Consiliului ⁽¹⁾. Cu toate acestea, în cazul în care cererea este urgentă, vă rugăm să indicați, prin bifarea casetei respective, termenul devansat și motivarea acestuia:

Termen devansat: (zz/ll/aaaa)

Motivare:

[] termene procedurale

[] alte circumstanțe speciale de urgență (a se preciza):

2. Bifați și completați, după caz

☐ Autoritatea executantă trebuie să respecte următoarele formalități și proceduri ⁽²⁾

.....

☐ MEP cuprinde, de asemenea, orice obiecte, documente sau date pe care autoritatea executantă le descoperă pe parcursul executării prezentului MEP și pe care le consideră relevante, fără alte investigații, pentru procedurile în scopul cărora a fost emis prezentul MEP.

☐ Autoritatea executantă va lua declarații de la persoanele prezente pe durata executării prezentului MEP și care au legătură directă cu subiectul prezentului MEP.

M. CĂI DE ATAC

1. Descrierea căilor de atac de care dispun părțile interesate, inclusiv terții de bună-credință, în statul emitent, inclusiv a măsurilor necesare care trebuie luate:

.....

2. Instanța judecătorească în fața căreia poate fi introdusă acțiunea

.....

3. Informații privind persoanele care pot formula o acțiune

.....

4. Termenul pentru introducerea acțiunii

.....

5. Autoritatea din statul emitent care poate furniza informații suplimentare cu privire la procedurile pentru introducerea unei acțiuni în statul emitent și care poate preciza dacă serviciile de asistență juridică, interpretare și traducere sunt disponibile:

Denumire:

Persoana de contact (după caz):

Adresa:

Nr. tel. (indicativul țării) (indicativul zonei/orașului)

Nr. fax (indicativul țării) (indicativul zonei/orașului)

E-mail:

⁽¹⁾ JO L 350, 30.12.2008, p. 72.

⁽²⁾ Se presupune că autoritatea executantă se va conforma formalităților și procedurilor indicate de către autoritatea emitentă, cu excepția cazului în care acestea contravin principiilor fundamentale ale legislației statului executant. Totuși, aceasta nu creează obligația de a adopta măsuri coercitive.

N. DISPOZIȚII FINALE ȘI SEMNĂTURA**1. Informații opționale, care se aplică numai în privința Germaniei:**

- ☐ Se declară faptul că infracțiunea (infracțiunile) vizată (vizate) în temeiul legislației statului emitent intră sub incidența criteriilor precizate de către Germania în declarația ⁽¹⁾ făcută de aceasta în conformitate cu articolul 23 alineatul (4) din Decizia-cadru 2008/978/JAI.

2. Alte informații relevante pentru caz, în cazul în care acestea există:

.....
.....

3. Modalitățile de transfer solicitate pentru obiecte, documente sau date:

- ☐ prin e-mail:
☐ prin fax:
☐ în original prin poștă
☐ alte modalități de transfer (vă rugăm să specificați):

.....

4. Semnătura autorității emitente și/sau a reprezentatului acesteia atestând exactitatea conținutului MEP:

.....

Denumire/nume:

Funcția deținută (titlu/grad):

Data:

Ștampila oficială (după caz):

O. ÎN CAZUL ÎN CARE S-A COMPLETAT SECȚIUNEA D, SEMNĂTURA ȘI DETALIILE AUTORITĂȚII CARE A VALIDAT MANDATUL

.....

Denumire:

Funcția deținută (titlu/grad):

.....

Data:

.....

Ștampila oficială (după caz):

⁽¹⁾ JO L 350, 30.12.2008, p. 72.

DECLARAȚIA REPUBLICII FEDERALE GERMANIA

În cazul în care executarea unui mandat european de obținere a probelor în temeiul Deciziei-cadru 2008/978/JAI a Consiliului din 18 decembrie 2008 privind mandatul european de obținere a probelor în scopul obținerii de obiecte, documente și date în vederea utilizării acestora în cadrul procedurilor în materie penală ⁽¹⁾ necesită efectuarea unei percheziții sau a unui sechestru, Republica Federală Germania își rezervă dreptul, în temeiul articolului 23 alineatul (4) din respectiva decizie, să supună executarea unei proceduri de verificare a dublei incriminări în cazul infracțiunilor legate de terorism, criminalitate informatică, rasism și xenofobie, sabotaj, înșelătorie, extorcare de fonduri și escrocherie, prevăzute la articolul 14 alineatul (2) din respectiva decizie, cu excepția cazului în care autoritatea emitentă a declarat că infracțiunea în cauză îndeplinește următoarele criterii în temeiul legislației statului emitent:

Terorism:

- un act care constituie o infracțiune în sensul și în conformitate cu definiția din Convenția internațională privind reprimarea actelor de terorism nuclear din 13 aprilie 2005, din Convenția internațională privind reprimarea finanțării terorismului din 9 decembrie 1999 sau în sensul unuia dintre tratatele enumerate în anexă sau
- un act care poate fi considerat drept infracțiune în temeiul Deciziei-cadru 2002/475/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind combaterea terorismului ⁽²⁾ sau
- un act care poate fi interzis în temeiul Rezoluției 1624 (2005) a Consiliului de Securitate a Organizației Națiunilor Unite din 14 septembrie 2005.

Criminalitate informatică:

Infracțiunile care intră în domeniul de aplicare al Deciziei-cadru 2005/222/JAI a Consiliului din 24 februarie 2005 privind atacurile împotriva sistemelor informatice ⁽³⁾ sau al Convenției europene privind criminalitatea informatică din 23 noiembrie 2001, secțiunea I, titlul 1.

Rasism și xenofobie:

Infracțiunile care intră în domeniul de aplicare al Acțiunii comune 96/443/JAI a Consiliului din 15 iulie 1996 privind acțiunea împotriva rasismului și a xenofobiei ⁽⁴⁾.

Sabotaj:

Toate acțiunile ilegale și intenționate care cauzează distrugerii masive unei structuri guvernamentale, altor structuri publice, sistemului public de transport sau unei alte infrastructuri, care atrage sau riscă să atragă pierderi economice considerabile.

Înșelătorie și extorcare de fonduri:

Acțiunea de a cere prin amenințări, uz de forță sau prin orice alte mijloace de intimidare, bunuri, promisiuni, venituri sau semnarea de documente care conțin sau care au ca rezultat o obligație, o înstrăinare sau o scutire de obligații.

Escrocherie:

Utilizarea de nume false sau de funcții false sau recurgerea la mijloace frauduloase pentru a abuza de încrederea sau bunăcredința a unor persoane în scopul însușirii unor bunuri care nu le aparțin.

⁽¹⁾ JO L 350, 30.12.2008, p. 72.

⁽²⁾ JO L 164, 22.6.2002, p. 3.

⁽³⁾ JO L 69, 16.3.2005, p. 67.

⁽⁴⁾ JO L 185, 24.7.1996, p. 5.